

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK II

ŁÓDŹ, WTOREK, 5 SIERPNI 1947 ROKU.

Nr 212 (510)

W Indonezji walczą?!

Wylądowały nowe oddziały Holenderskie. — Rozkaz o zawieszeniu broni nie dotarł jeszcze do oddziałów frontowych

Rada Bezpieczeństwa uchwaliła rezolucję wzywającą Holandię i Indonezję do natychmiastowego zaprzestania działań wojennych i do załatwienia sporu w drodze arbitrażu lub innymi środkami pokojowymi. Uchwalała ta zapadła po dwudniowej dyskusji nad wnioskami Indji i Australii, lecz duch jej różni się od ducha wniosków tych 2 państw. Indie powołały się na artykuł 34 Statutu Narodów Zjednoczonych, stwierdzając tym, że wypadki w Indonezji zagrażają pokojowi i bezpieczeństwu ogólnemu i że należy im położyć kres.

Australia oparła się na 39 art. Statutu, który nakazuje natychmiastowe zaprzestanie walk i przedsięwzięcie takich kroków, jakie będą dla tego celu niezbędne. W ten sposób zarówno wniosek australijski, jak i hinduski nakazywały natychmiastowe położenie kresu wytworzonej w Indonezji sytuacji.

Rada Bezpieczeństwa nie poszła jednak po linii tych wniosków i nie potępiła Holandii, która napadła na Indonezję, chociaż ta wypełniła przyjęte na siebie wobec Holandii zobowiązania. Rezolucja R. B. nie nakazuje natychmiastowego zaprzestania działań wojennych i wyraźnie dąży do ukrycia faktu, że w Indonezji toczy się wojna kolonialna i że mała, lecz drapieżna Holandia przy pomocy niektórych wielkich mocarstw dąży do zawładnięcia bogactwami Indonezji.

Holandia chętnie przyjęła pośrednictwo Stanów Zjednoczonych dla załatwienia konfliktu z Indonezją. Delegat Stanów Zjednoczonych Johnson nazwał to pośrednictwo „dobrą usługą”. Stany Zjednoczone pragną w tym wypadku wystąpić w roli arbitra, zdradzając przez to zainteresowanie losom Indonezji.

Zainteresowanie to związane jest z bogactwami naturalnymi Indonezji: kaurami, ropy, olejami mineralnymi. Losy Indonezji obchodzą wielkie koncerny amerykańskie, jak Standard Oil Company, lub Rubber Tyre Company. Te fakty rzucają światło na cel i charakter „dobrych usług” amerykańskich.

Rząd holenderski skwapliwie przyjął pośrednictwo amerykańskie. Delegat brytyjski zaproponował, by wobec podjęcia się mediacji w sporze przez Stany Zjednoczone, sprawę Indonezji zdjąć z porządku dziennego obrad. W ten sposób Rada Bezpieczeństwa miałaby zrzec się swych kompetencji na rzecz poszczególnego mocarstwa. Byłoby to oddaniem losów Indonezji w ręce 3 państw kolonialnych.

Delegat radziecki Gromyko podkreślił, że niewiele da się osiągnąć przez re-

zolucje, ponieważ odrzucono wniosek radziecki domagający się natychmiastowego wycofania wojsk przez obie strony. Gromyko podkreślił również, iż poparł tylko tę część rezolucji, która mówi o natychmiastowym zaprzestaniu działań wojennych, lecz nie głosował za tą częścią rezolucji, która głosi, iż „Rada Bezpieczeństwa z zaniepokojeniem śledzi rozwój walk w Indonezji”.

Tymczasem walki w Indonezji trwają nadal. Rząd holenderski przybiera ton coraz bardziej nieprzejednany. Izba Wyższa parlamentu holenderskiego uchwaliła wysłanie do Indonezji nowych kontyngentów wojska. Lecz jednocześnie rosnie w Holandii coraz większy opór wobec tej wojny, która budzi stałe wzrastającą niechęć w społeczeństwie holenderskim. Większość społeczeństwa holenderskiego zdaje sobie sprawę z tego,

jakie skutki może pociągnąć za sobą lekceważenie słusznych praw narodów i jak szkodliwe mogą być tendencje zmierzające do ich stłumienia. Tendencje takie należy bezwzględnie zwalczać.

Radio angielskie donosi, że w poniedziałek wieczorem miały ustać walki w Indonezji. Ustanie działań wojennych zapowiedzieli Holendrzy na poniedziałek po południu dnia poprzedniego. Na wyspie Maduras położonej na wschód od Jawy wylądowały wczoraj nowe oddziały holenderskie. Podczas lądowania Indonezyjczycy zestrzelili jeden samolot holenderski.

Samoloty holenderskie dotarły do najbardziej w głąb wysuniętych placówek holenderskich, zrzucając z niskiego lotu ulotki z zawiadomieniem o rezolucji Rady Bezpieczeństwa.

Polska i Z.S.R.R.

podpisały układ o wymianie handlowej na okres roczny

W Moskwie podpisano dnia 4 sierpnia umowę handlową pomiędzy Polską i ZSRR. Obowiązując ona będzie w okresie rocznym od 1 kwietnia do 31 marca roku przyszłego.

Związek Radziecki będzie dostarczał do Polski bawełnę, rudę żelazną i manganową, ferrostopy, produkty naftowe, aparaty, chemikalia i inne towary, które są potrzebne polskiej gospodarce narodowej.

Polska ze swej strony będzie dostarczała Związkowi Radzieckiemu metale kolorowe, tkaniny bawełniane, cukier, koks, szkło okienne i inne wyroby przemysłu polskiego.

Anglia nie ma już pieniędzy

Projekt redukcji sił zbrojnych pierwszym pociągnięciem oszczędnościowym

Brytyjski premier Attlee przewodniczył wczoraj na posiedzeniu członków gabinetu, którzy dyskutowali nad środkami, jakie należy zastosować wobec nieuchronnej groźby rychłego wyczerpania się funduszy pożyczki amerykańskiej.

Attlee przewodniczył również na zebraniu szefów sztabów generalnych. Na ze-

braniu tym omawiane były projekty redukcji brytyjskich sił zbrojnych w związku z zamierzonym planem oszczędnościowym. Projekty te, jak i inne propozycje oszczędnościowe, Attlee przedstawił Izbie Gmin w nadchodzącą środę, kiedy rozpocznie się debata nad sytuacją gospodarczą.

„Stany Zjednoczone Europy”

Churchill w dalszym ciągu lansuje swą „ideę”, która nie oznacza nic innego, jak oddanie całej Europy Anglosasom

Na zjeździe konserwatystów w Oxfordzie był premier Churchill wygłosił wielką mowę — pierwszą od czasu swojej choroby. Churchill gwałtownie zaatakował rząd, zarzucając mu 3 główne błędy: 1) czekał z założonymi rękami dopóki nie wyczerpała się pożyczka amerykańska, 2) nie potrafił poradzić sobie z zagadnieniem węglowym i górnicy w kopalniach państwowych pracują mniej wydajnie, aniżeli dla prywatnego kapitalisty i 3) przewidział niesłychanie rozrzną go gospodarke finansową. Rząd — oświad-

ził Churchill — wydał w Niemczech ogromne sumy, a mimo to ludność niemiecka jest niezadowolona i uważa, że polityka brytyjska w Niemczech jest przy czyną jej nędzy. Wyciąga z tego wniosku, że administracja w Niemczech winna spoczywać w ręku Niemców.

Churchill zaleca zawarcie mocnego związku ze Stanami Zjednoczonymi, który byłby „czymś więcej, niż sojuszem”. Ten silny sojusz ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej nie stoi w sprze-

Klub „Panów”

(H. Or.) — How do you do — mr. von Falkenstein? Tak powiada mr. Johnson i zasiada z panem von Falkensteinem de partii pokera.

— How do you do, mr. Puffke? — mówi płk. Grey i zasiada z panem Puffke, by skosztować porcji krwistego befsztyka.

— Gut morgen, herr Life — wita serdecznie pana Life herr Schmidt, poczym wspólnie oglądają angielskie magazyny upstrzone zdjęciami biednych, głodujących Niemców.

— Morgen, her Claridge — wyciąga dłoń pan von Moerder i ucina sobie z mr. Claridge'm towarzyską pogawędkę na temat jak najrychlejszego powrotu niewinnego narodu niemieckiego do grona rodziny narodów świata. A raczej ściśle biorąc, do grona narodów „wyższych”, powołanych do rządzenia i przedowania niższym, np. słowiańskim, barbarzyńcom.

Tak, według wszelkiego prawdopodobieństwa, wyglądają spotkania i kontakty towarzyskie w świeżo — jak doniosła prasa — założonym niemiecko-amerykańskim „Klubie Panów”. Powstał w Monachium (dobre miejsce, tam przecież rozpoczynał swą działalność i karierę Adolf Hitler!), protektorat nad nim objął sam gen. Clay, zaś wedle statutu służyć ma celom „zbliżenia towarzyskiego” między Amerykanami i Niemcami.

W porządku. Panowie zawsze z panami, Herrenvolk i herrenvolk, Narody panów z narodami panów. Razem, solidarnie. W porządku.

Tylko jedno. Czy panowie Johnsony i Greye et consortes pamiętają i wiedzą o tym, że Puffke i Moerder byli rozkazodawcami, inspiratorami, współuczestnikami, entuzjastami nie tylko — wywołania wojny?

Atę: stworzenia najpotworniejszych w historii katowni - obozów koncentracyjnych. Najohydniejszych bestialstw. Milionowych rzezi bezbronnej ludności. Cel najdzikszych tortur. Krematoriów. „Rasowości”, nakazującej zagładę w me czarniach innych „ras”. Wszystkich koszmarów grozy, jaką może wymyślić mózg bestii?

Jeśli wiedza i pamiętają — to wesołej zabawy! I smacznego. Ale po „zbliżeniach” towarzyskich radzimy umyć ręce. Bo tamte, Schmidtów i Moerderów, rzeźników mięsa ludzkiego są jeszcze lepkie, jeszcze nie obeschły z krwi...

A Przecież u was higiena stoi tak wysoko!..

Proces szpiegowski

b. redaktora „Gazety Ludowej”

Wczoraj przed Rejonowym Sądem Wojskowym w Warszawie rozpoczął się proces b. redaktora „Gazety Ludowej” Augustynskiego i współoskarżonych.

Akt oskarżenia zarzuca red. Augustynskiemu gromadzenie wiadomości stanowiących tajemnice państwowe i przekazywanie ich przy pomocy organizacji za granicę.

Ponadto pozostaje on pod zarzutem utrzymywania kontaktu z działaczami WIN i WRN i usiłowania pomocy tym organizacjom przy drukowaniu nielegalnych ulotek. Akt oskarżenia zarzuca Augustynskiemu pośrednictwo w wymianie 560 tys. uszkodzonych banknotów dolarowych dla nielegalnej delegatury sił zbrojnych na kraj za co oskarżony otrzymać miał prowizję.

Brytania i USA

konferują w Waszyngtonie 11 b. m.

Konferencja anglo-amerykańska, na której będzie omawiana kwestia produkcji węgla w Zagłębiu Ruhry, prawdopodobnie, jak twierdzą nieoficjalne czynniki londyńskie — odbędzie się w Waszyngtonie dnia 11 sierpnia

czności z ideą stanów zjednoczonych Europy, zapewnia Churchill.

Przechodząc do omówienia planu Marshalla, Churchill podkreślił jego rolę przy czyniającą się rzekomo do zjednoczenia Europy, i nie pominął znów okazji do powtórzenia twierdzenia o „żelaznej kurtynie”, za którymi żyją rzekomo narody Europy Wschodniej, do których — jak wielkodusznie oświadczył Churchill — „nie czujemy żadnej złości” i które w przyszłości będą „milde widziane” w gronie narodów „zjednoczonej Europy.”

PRZYGODY WICKA I WACKA

WACEK: — Dziś mija ostatni termin składania kuponów konkursu! Można wygrać auto!...
WICEK: — No to ryzyk-fizyk!

CHŁOPAK: — Co to za og... — Do Expressu z kuponami!
WICEK: — Już od rogu Nawrot?
WACEK: — U, to nie zdążymy!...

WACEK: — Narody! Trzepnęło mnie coś w czuprynę! Co to?..
WICEK: — E nie! Jakiś chłopiec urządził sobie strzelnicę...

CHŁOPIEK: — Już nie będę!..
WACEK: — A co, jeszcze raz chciałeś? Niechno cię złapię!

Niedoszły Robinson Kruzo

Stanisław Piętka, uczeń II oddziału skradł ojcu zegarek, zbiegł i dotychczas nie wrócił.

Z prasy

O, przygody, poszum fal.
Wyspy, palmy, morska dal
Niezmiernona!

Skradł zegarek ojcu Stach
Bo go nęcił bardzo fach
Robinsona.

Sto bałtyków włożył, smyk
Do kieszeni swej i znikł,
Jak kamiora.

„Zaraz ujrysz przygód kraj...“
Szeptal z książką Karol May
Do bachora.

Do pociągu potem wsiadł
I wyruszył sobie w świat
Chłopaczyna.

Ach, Australia neci go
I wymalowana pstro
Argentyna!

Patrzcie, w zuchu jaki duch.
Choć zalewie zdążył zuch
Wyjść z pieluszek.

Pociąg dudni, koła mkna
I przyjechał wreszcie on
Do Kuluszek.

Tam milicjant dzielny stał,
Dziarska mina, chłop na schwał,
Krew i mleko.

„Panie władza — pyta Stach —
Czy Ameryka już, ach,
Niedaleko?..“

Ob. milicjant rzekł: „Ho, ho!“
I do domu zawiózł go
Bardzo czule.

I półkule druga chcą
Urzyć, w domu dostał brzdąc
W dwie półkule.

WŁODZIMIERZ SŁOBODNIK

Dolar spada!

Czarnogieldziarze — niepokieszeni

Na czarnej giełdzie w Łodzi zaznacza się ostatnio raptowny spadek kursu „miękkich“ i „twardych“.

Przy minimalnym zainteresowaniu dolary papierowe sprzedawane są po 700 złotych, podczas gdy jeszcze kilka miesięcy temu kurs ich wynosił około 1.200 zł.

Tak samo raptownie spada cena „krązków“. Złota 20-dolarówka, która doniedawna jeszcze kosztowała około 80.000 zł, dziś notowana jest na „czarnej giełdzie“ po 40.000 zł.

Dolar spada — złoty idzie w górę. Więc chociaż czarnogieldziarze, oraz ci wszyscy, którzy ulokowali swój kapitał w obcej walucie, martwią się — ogólnie może się tylko cieszyć z tego, że nasz pieniądź zyskuje z każdym dniem na wartości.

Kobieta — detektyw

wykryła zakonspirowaną bimbrownię pod chlewem! — W Głownie zlikwidowano fabryki trucizny

Miasteczko Głowno pod Łodzią okryło się ostatnio smutną sławą, zyskując sobie, nie bez powodu, miano „łódzkiej Jabłony“.

Tak jak miasteczko podwarszawskie — Głowno stało się głównym ośrodkiem produkcji bimbrowi, w który truciociele ludności masowo zaopatrywali Łódź i okolice.

O tym, że Głowno masowo dostarcza bimbrowi — Komisja Specjalna i Milicja Obywatelska wiedziały już od dawna i przed kilku tygodniami dokonano tam — jak wiadomo — specjalnej kontroli; w wyniku której unieszkodliwiono cały szereg bimbrowni i wytwórni trucizny.

Ostatnio jednak otrzymano drogą poufną informację, że Głowno nadal „produkuje“.

W związku z tym Delegatura Komisji Specjalnej przy czynnym współdziałaniu funkcjonariuszów Wojewódzkiej Komendy MO w Łodzi przeprowadziła ponow-

ne akcję na terenie osławionego Głowna.

Ubiegłej niedzieli, około godz. 2.30 nad ranem, wyruszyła z Łodzi większa grupa osób, w skład której wchodził przedstawiciel MO i Komisji Specjalnej.

Poszukiwania wytwórni bimbrowi trwały długo, lecz na żaden ślad nie natrafiono. Ekipa wybierała się już do powrotu. Czekało jeszcze na jedną grupę operacyjną, od której niemal w ostatniej chwili, gdy już wszyscy znajdowali się na samochodach, otrzymano wiadomość o wykryciu zamaskowanej bimbrowni.

Obiecanka cacanka... Tramwajarz znalazł penicylinę ale obiecanej nagrody nie otrzymał

Od obietnic do czynów — bardzo daleko. Przekonał się o tym na własnej skórze ob. Franciszek Bendesz, motorniczy tramwajów łódzkich, zamieszkały przy ul. Wieniawskiego 68.

W czerwcu br. dokonana została — jak wiadomo — kradzież znacznej ilości penicyliny, którą xrabowano ze składu Centralnej Składnicy Sanitarnej przy ul. Kopernika 67.

Skradziona penicylina przedstawiała olbrzymią wartość, to też poszkodowana instytucja ogłosiła w prasie, że wyznacza nagrodę w wysokości 50 tysięcy złotych za odnalezienie penicyliny.

względnie za przyczynienie się do wykrycia sprawców kradzieży.

Motorniczy Bendesz znalazł w tramwaju 294 ampulki penicyliny i oddał je poszkodowanym.

Od tego czasu minęło blisko dwa miesiące a obiecanej nagrody uczciwy tramwajarz nie może się jakoś doczekać. Gdy ostatnio zwrócił się do zainteresowanej instytucji, zapytując, czy mógłby podjąć nagrodę — odpowiedziano mu, że „to nie takie proste, bo dopiero Ministerstwo Zdrowia musi dokładnie wyznaczyć sumę i t.d.“.

Czy trzeba do tego jeszcze coś dodać?

Zabójstwo, czy przypadek? Śmierć strażnika miejskiego który pilnował domu na Bałutach

Na posesji przy ul. Jakuba 8 na Bałutach rozegrało się tragiczne zajście, osłonięte mgłą tajemnicy.

Znajdujący się na tej posesji budynek jest rozbierany. Ubiegłej niedzieli wyznaczono tam służbę 40-letniemu strażnikowi miejskiemu Feliksowi Stefaniakowi (ul. Zapolskiej 66). Stefaniak miał pilnować materiałów budowlanych.

Około godz. 6-ej po południu w niedzielę Stefaniak wszedł do ogródka, znajdującego się na terenie tej posesji. W ogrodzie kilka osób grało w karty. Strażnik przysiadł obok, przyglądając się grze. Nagle schwycił się za głowę, jęknął i upadł z ławeczki. Z głowy jego popłynęła struga krwi.

Gdy przybył na miejsce lekarz Pogotowia Ratunkowego — Stefaniak nie żył

już. Śmierć nastąpiła wskutek przebiecia mózgu kulą karabinową.

Strzał był oddany ze znacznej odległości, o czym świadczy fakt, że kula zatrzymała się w zwojach mózgowych, kończąc swój bieg.

Kto zastrzelił strażnika? Czy śmierć jego była przypadkowa t. zn. czy został ugodzony zbłąkanym pociskiem, czy też zabójca umyślnie pozbawił go życia, mając w nim dobry cel z powodu olbrzymich odkrytych terenów w zrujnowanej dzielnicy bałuckiej?

Odpowiedź na te pytania przyniesie niewątpliwie dochodzenie, prowadzone energicznie przez I komisariat M. O. wraz ze Strażą Miejską.

Zmarły tragicznie Stefaniak był żonaty i osierocił troje dzieci. (i)

Katastrofalny pożar we wsi pod Łodzią

Ubiegłej niedzieli Straż Pożarna w Łodzi zaalarmowana została wieścią o groźnym pożarze we wsi Antoniew Stoki pod Łodzią.

Na miejsce wyruszyło natychmiast 5 oddziałów Straży.

Mimo głuchej nocy, miejsce pożaru i najbliższa okolica były jasno oświetlone. Połączona luna biła z płonącego gospodarstwa należącego do Piotra Porębskiego przy ul. Telefonicznej 20.

Pasją płomieni padły stodoła, obora i dom mieszkalny. W stodole spalił się cały tegoroczny zbiór z 10 mórg oraz maszyny rolnicze.

Spłonęły także częściowo zbiory sąsiada Porębskiego — Antoniego Mielczarka.

Przyczyną katastrofalnego pożaru było zaproszenie ognia (i)

